

V bakalářské práci jsem hledala odpověď na otázku, zda je region hlavního města Prahy dostatečně zajištěn sociálními službami, které se zabývají nezaměstnaností jako primárním problémem obyvatelstva.

Po Praze existuje několik sociálních služeb, které se zabývají nezaměstnaností, jsou to však služby, které se starají pouze o nalezení zaměstnání nebo pomáhají lidem, kteří mají specifický problém a nezaměstnanost je pouze sekundární. Takové služby jsou primárně zaměřené na jinou cílovou skupinu.

Zjistila jsem tedy, že by sociální služba zaměřená na specifické potíže plynoucí z nezaměstnanosti, měla své místo. Porovnáním statistik Asociace občanských poraden a Psychosociální poradny jsem zjistila, že nezaměstnaní lidé sami vyhledávají necílené služby se svými problémy. V další části bakalářské práce jsem navrhovala službu, která v tomto regionu chybí. Tato služba je primárně zaměřená na podporu jedince v jeho snaze znovu se aktivně zapojit do komunitního života. Vychází z předpokladu, že při ztrátě zaměstnání jedinec netrpí pouze hmotným nedostatkem, ale také psychickými a sociálními dopady. Zaměřila jsem se tedy na další aspekty dlouhodobé nezaměstnanosti a službu navrhovala tak, aby vyhovovala velkému množství klientů. Mezi aktivity služby jsem zařadila psychologické poradenství, sociálně právní poradenství, skupinové aktivity i individuální pomoc při základních problémech v žádosti o práci. Klient si tak může vybrat mezi službami, které zajišťují komplexní starost o jeho osobu.

Práce si kladla za cíl prozkoumat možnosti pomoci dlouhodobě nezaměstnaným lidem. Zjistila jsem, že většina služeb se snaží o co nejrychlejší návrat na trh práce a nebere ohledy na osobní cíle jedince a jeho motivaci v pracovním svazku vydržet, což má za důsledek předčasnou ztrátu zaměstnání. O nezaměstnané se starají především Úřady práce a občanské poradny.